

วัดช่างฆ้อง	
สถานที่ตั้ง	ตั้งอยู่ที่ ถนนลอยเคราะห์ ตำบลช่างกลาน อำเภอเมือง เชียงใหม่ มีเนื้อที่ ๓ ไร่
ประวัติความเป็นมา	สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๑๕๐๐ วัดช่างฆ้องในปัจจุบันเป็นวัดที่ ชาวบ้านช่างฆ้อง ที่อพยพมาจากเชียงแสนในราวต้น รัตนโกสินทร์ได้สร้างขึ้น มีเรื่องเล่าว่าในสมัยโบราณบริเวณ วัดนี้ชื่อ “วัดศรีพุนโต” แต่เมื่อพวกช่างทำฆ้องได้อพยพ กันมาตั้งถิ่นฐานในละแวกนี้ และสร้างวัดขึ้นใหม่ จึงได้นาม วัดตามอาชีพของชาวบ้านแถบนี้ ชาวบ้านช่างฆ้องนี้ มีประวัติความเป็นมา ตั้งแต่พญามังรายปฐมกษัตริย์ ราชวงศ์มังรายผู้ก่อตั้งนครเชียงใหม่ ครั้งหนึ่งเสด็จไปพม่า และได้ช่างศิลป์จากพม่ามาเป็นจำนวนมากโปรดให้นำพวก ช่างฆ้องไปไว้ที่เชียงแสน และตั้งถิ่นฐานอยู่ที่นั่นเป็นเวลา กว่า ๔๐๐ ปี มาในสมัยพระเจ้ากาวิละ เมื่อขับไล่พม่า ออกจากเชียงใหม่ได้แล้ว พม่าไปตั้งมั่นอยู่ที่เชียงแสน พระเจ้ากาวิละยกไปตีเชียงแสนครั้งที่ ๒ จึงตีเมืองได้ แล้วอพยพชาวเชียงแสนมาเป็นพลเมืองเชียงใหม่ พวกช่าง ฆ้องมาอยู่นอกเมืองทางทิศตะวันออกของเมืองเชียงใหม่ และได้สร้างวัดช่างฆ้องขึ้นบริเวณกำแพงดินในเนื้อที่ กว้างขวางมาก แต่ต่อมา มีการสร้างถนนตัดผ่านวัดและมี ผู้คนมาสร้างบ้านเรือนขึ้นภายในพื้นที่วัด เป็นผลให้เจดีย์ และอุโบสถที่กลายเป็นส่วนนอกวัดถูกปล่อยร้างและ ทรุดโทรมลง ทั้งที่เป็น โบราณสถานในสมัยแรกสร้างวัด

โบราณวัตถุสถาน	เจดีย์ องค์เก่าเป็นเจดีย์ทรงปราสาท ที่สร้างขึ้นพร้อมกับการสร้างวัด ปัจจุบันอยู่ภายนอกวัด เจดีย์องค์ที่อยู่ภายในบริเวณวัดเป็นเจดีย์ทรงกลมแบบพื้นเมือง ฐานสี่เหลี่ยมย่อเก็จ องค์ระฆังกลม ที่ฐานมีปูนปั้นรูปสิงห์อยู่ทั้ง ๔ ทิศ วิหาร ทรงพื้นเมืองหลังคาซ้อนชั้นหลายชั้น หน้าบันทำลวดลายเป็นรูปช้างสามเศียรตรงกลาง มีลวดลายเทวดาและลายพรรณพฤกษาประกอบ อุโบสถ เป็นพระอุโบสถเก่าที่สร้างพร้อมวัด ปัจจุบันชำรุดและไม่ได้ใช้งาน และยังอยู่นอกบริเวณวัดอีกด้วย เป็นอุโบสถที่มีคุณค่าแห่งหนึ่ง หอไตร เป็นหอไตรที่มีลักษณะพิเศษ มีการประดับตกแต่งลวดลายที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างศิลปะจีนและศิลปะพม่าทั้งงดงามมาก
-----------------------	--